

Sklep Splošnega sodišča z dne 15. januarja 2013 – Alfacam in drugi proti Parlamentu

(Zadeva T-21/12) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Javna naročila storitev — Postopek javnega razpisa — Opravljanje avdiovizualnih storitev za Parlament — Zavrnitev ponudbe ponudnika — Člena 94 in 103 Uredbe (ES, Euratom) št. 1605/2002 — Tožba, ki je očitno brez vsake pravne podlage“)

(2013/C 71/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Alfacam (Lint, Belgija); Via Storia (Schiltigheim, Francija); DB Video Productions (Aartselaar, Belgija); IEC (Rennes, Francija); in European Broadcast Partners (Eubropa) (Aartselaar) (zastopnik: B. Pierart, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: sprva P. López Carceller in C. Braunstein, nato P. López Carceller in G. Hellinckx, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Parlamenta z dne 18. novembra 2011, s katero je bil sklop št. 1 javnega razpisa EP/DGCOMM/AV/11/11, ki se nanaša na opravljanje avdiovizualnih storitev v prostorih Parlamenta v Bruslju (Belgija), oddan družbi watch tv, ter odločbe Parlamenta z dne 18. novembra 2011, s katero je bila zavrnjena ponudba družbe Eubropa za ta sklop.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Tožeče stranke nosijo svoje stroške ter stroške, ki jih je priglasil Evropski parlament.

⁽¹⁾ UL C 89, 24.3.2012.

Tožba, vložena 16. oktobra 2012 – Wojciech Gęšina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęšina proti Komisiji

(Zadeva T-468/12)

(2013/C 71/35)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Wojciech Gęšina Firma Handlowa Faktor B. i W. Gęšina (zastopnik: H. Mackiewicz, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 554/2012 z dne 19. junija 2012 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturu razglasi za nično;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Komisiji izpodbijano uredbo sprejela v nasprotju z Uredbo Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi ⁽¹⁾, predvsem zaradi napačne razlage pojasnjevalnih opomb glede tarifne številke KN 9505, kar je razvidno predvsem iz presoje, da okrasni izdelek ni izključno oblikovan oziroma izdelan kot praznični izdelek in kot tak ni priznan, ker ne vsebuje odtisnjenih vsebin, okrasov, simbolov ali napisov, ki bi se uporabljali za določen praznik.

Tožeča stranka meni, da je iz vsebine tarifne številke KN 9505 in pojasnjevalnih opomb v zvezi z njo razvidno, da ni treba, da bi zadevni izdelek vseboval določene odtisnjene vsebine, okraske, simbole ali napise, s katerimi bi se neposredno nakazovalo na določen praznik, zato da bi bil priznan kot praznični izdelek.

Vprašanje, ali je izdelek izključno oblikovan, izdelan in priznan kot praznični izdelek, naj bi se moralo navezovati na praznično simboliko zadevnega izdelka, ki jo ima ta na ozemlju posamezne države članice, ter njegovo povezavo s tradicijo praznika in kulturo v tej državi. Za tak izdelek, ki bi bil v ustreznih kulturnih krogih priznan kot praznični izdelek, naj ne bi bilo treba, da bi (vendar bi lahko) vseboval dodatne simbole, okraske ali napise, ki bi poudarjali njegovo povezavo z zadevnim praznikom.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Komisija izpodbijano uredbo sprejela v nasprotju s pojasnjevalnimi opombami kombinirane nomenklature Evropskih skupnosti ⁽²⁾ glede tarifne številke KN 9505, ker naj bi jih napačno razlagala s tem, ko je presodila, da okrasni izdelek ni izključno oblikovan oziroma izdelan kot praznični izdelek in kot tak ni priznan, ker ne vsebuje odtisnjenih vsebin, okrasov, simbolov ali napisov, ki bi se uporabljali za določen praznik.

V pojasnjevalnih opombah kombinirane nomenklature naj bi bilo izrecno poudarjeno, da naj bi bili izdelki, ki se uvrstijo pod tarifno številko KN 9505, v skladu s svojo zgradbo in zasnovo (odtisnjeno vsebino, okraski, simboli ali napisi), namenjeni uporabi na določen praznik. S pojmi, ki so uporabljeni v oklepajih, naj bi se le primeroma določalo, kaj bi lahko bila „zgradba“ in „zasnova“ izdelka. Povedano drugače, kombinirana nomenklatura naj ne bi izključevala, da bi bil (sam) izdelek, čeprav ne vsebuje odtisnjenih vsebin, okraskov, simbolov ali napisov, v določenem kulturnem krogu simbol za določene praznike.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Komisija kršila načelo enakega obravnavanja, ker je dovolila, da se kategoriji izdelkov (umetno cvetje in rastline, ki se uporabljajo za določene praznike) ne prizna lastnosti proizvoda, ki bi se uporabljal za določen praznik, ker ni odtisnjenih vsebin, okraskov, simbolov ali napisov, ki bi se uporabljali za določen praznik, da pa se drugim kategorijam izdelkov taka lastnost v skladu s tarifno številko KN 9505 priznava, čeprav zadevni proizvodi ne vsebujejo takih odtisnjenih vsebin, okraskov, simbolov ali napisov, ki bi se uporabljali za določen praznik.

V pravnem prometu Evropske unije naj bi obstajale zavezujoče tarifne informacije posameznih držav članic, ki naj bi predvidevale uvrstitev izdelkov (med njimi tudi umetnega cvetja), ki ne vsebujejo konkretnih simbolov, vzorcev ali okraskov, pod tarifno številko KN 9505. S tem naj bi bilo potrjeno, da bi lahko bil sam proizvod – brez napisov ali okraskov – v kulturnem krogu določene države EU simbol za določene praznike, zaradi česar naj bi bil v tem krogu priznan oziroma oblikovan in izdelan kot praznični izdelek.

Niti iz opomb k poglavju 95 kombinirane nomenklature niti iz komentarja v pojasnjevalnih opombah kombinirane nomenklature naj ne bi izhajalo, da bi moralo biti glede izdelka na celotnem ozemlju Evropske unije priznано, da se uporablja za določen praznik, da bi lahko imel status prazničnega izdelka. Taka razlaga „prazničnega izdelka“ bi privedla do tega, da bi le redki izdelki izpolnjevali te pogoje. V Evropski uniji naj bi živelo več kot 500 milijonov državljanov z različno tradicijo in kulturo ter različno vero. Ne samo, da naj zato v Uniji ne bi bilo skupne tradicije praznikov, ampak naj bi v posameznih državah članicah obstajali tudi različni sezname praznikov. Končno naj bi imeli nekateri izdelki, ki so navedeni neposredno pod tarifno številko 9505, le v nekaterih državah članicah lastnost prazničnosti, medtem ko ustrezna tradicija v preostalih državah članicah ni poznana ali ni popularna.

Tožba, vložena 17. decembra 2012 – Mory in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-545/12)

(2013/C 71/36)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Mory SA (Pantin, Francija), Mory Team (Pantin); in Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS) (Miraumont, Francija) (zastopnika: B. Vatier in F. Loubières, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo:

— odločba Komisije naj se razglasi za nično;

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke navajajo pet tožbenih razlogov v utemeljitev svoje tožbe zoper Odločbo Komisije C(2012) 2401 final z dne 4. aprila 2012, s katero Komisija pojasnjuje, da se obveznost vračila državnih pomoči, naložena družbam Sernam s členom 2 Odločbe Komisije C(2012) 1616 final z dne 9. marca 2012, ne nanaša na potencialne pridobitelje sredstev skupine Sernam ⁽¹⁾.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na nepristojnost Komisije za sprejetje izpodbijane odločbe in na s tem povezano zlorabo pooblastil, saj naj Komisija ne bi bila pristojna za sprejetje odločbe o ugotovitvi, da postopek, ki je bil sprejet za izvršitev odločbe z dne 9. marca 2012, ne pomeni izogibanja tej izvršitvi brez nove poglobljene preiskave.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti uporabe formalnega postopka preiskave pri nadzoru državnih pomoči v primeru resnih dvomov.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na protislovje med predmetom in obrazložitvijo, prvič, ker naj se ne bi ujemala predmet odločbe, na katerega se sklicuje Komisija, in njena dejanska vsebina in, drugič, ker naj bi se v odločbi uporabljala protislovna merila za presojo neobstoja gospodarske kontinuitete med subvencioniranimi dejavnostmi in pridobitjem teh dejavnosti.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 2, str. 382.

⁽²⁾ UL 2008, C 133, str. 1.